

Чунцин, с население почти 33 млн. и площ колкото Австрия, е най-големият мегаполис в света. Този китайски град успя в урбанистичната надпревара и изпревари дори Токио и Мексико. Той е един от четирите града, които се управляват пряко от централното ръководство на Китай. През 3000-годишната си история е сменил няколко имена. Но има и три неофициални, които повече говорят за характера и очарованието му:

„Планинският град“ (Шанчен) - Чунцин е заобиколен с планини. На север е Дибашан, на изток - Ушан, на юг - Далоушан. Надморското равнище на града не е повече от 243 м, но теренът често е хълмист и колоездачите в сравнение с другите градове на Китай са много по-малко.

„Град на мъглите“ - наистина доста утрини зиме осъмва в мъгла.

„Градът на камелията“ - красивото цвете се отглежда тук във всяка градина, двор и на всеки балкон. То е с ярки цветове - червени, розови, бели и многоцветни. В града го развъждат от 2000 години и го почитат като местно наследство. Камелията е символ на Чунцин. В парковете има и дървета камелии на възраст над 400 г., високи над 8 м, с диаметър над 70 см.

Чунцин си спечели напоследък и името на

най-щастливия град в Китай

1,8 млн. китайци в пряко допитване и 45 млн. техни съграждани по интернет, заявиха, че оценяват високо атмосферата в града, качеството на образованието, възможностите за работа и съвсем не на последно място красотата на околната природа. В по-отдалечените райони на града може да попаднеш на минерални извори, на растителност като в джунгла, на каменна гора. Наблизо има прекрасни водопади. Каньоните на реките Данинхе и Еаонинхе прорязват планината Ушан. А пътуването с кораб по р. Яндзъ, което много хора правят, за да идат на работа, е част и от атракциите за туристи.

Самото име Чунцин е Двойна радост или Двойно празнуване. Дава го Чжао Дун, член на императорската фамилия Южен Сун, за-

МЕГАПОЛИС № 1 В СВЕТА -

ЧУНЦИН

Е НА 3000 ГОДИНИ

щото в края на XII в. празнувал тук наистина две много важни неща, веднъж получаването на княжески сан, а втория път - обявяването му за император.

След сливането с провинция Съчуан

Градът винаги е бил важен търговски център в Югоизточен Китай. Още през 1891 г. се превръща в първото отворено пристанище на страната и чрез него Китай започва да се свързва с външния свят.

От 1940 до 1946 г. е втора столица на държавата. В средата на 70-те години на XX в. Джао Дзъян, издигнал се от низините до върховете на китайското управление, позволява на селяните от този район отново да предлагат сами своята стока на свободния пазар. Това създава условия по-късно китайският лидер Дън Сяопин, който също произлиза от Съчуан, точно тук да почне икономическите реформи, които, както е известно, се оказват изключително успешни. През 1983 г. китайското правителство включва Чунцин в списъка на градове, които първи да експериментират икономическата реформа, и го обявява за самостоятелна единица в държавните планове. През 90-те години Чунцин става открит град. А до днешния огромен мегаполис с 82 403 кв. км площ Чунцин пораста, когато в 1997 г. към него са присъединени два големи града - Уансиен и Фулин. Така той има вече 43 административни подразделения. А неговите 33 млн. жители стават 83 процента от населението на другите три града на централно подчинение Пекин, Шанхай и Тянцин, взети заедно. Рекордът за територия също е на Чунцин.

През обединения Чунцин с предградията и областните райони текат 80 реки, включително големите Яндзъ, Дзялин, Уцзян, Фуцзян. Хората минават от единия до другия бряг по 3000 моста. Най-дългият в света мост Чаотянмен, построен през 2009 г. на Яндзъ, е пак в Чунцин. Градът има много пристанища, а по река Яндзъ корабите излизат извън границите на Китай.

На запад от Чунцин е житницата на Китай, което също спомага за развитието на района.